

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 października 2019 roku

Sąd Rejonowy w Opocznie Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Anna Olejnik

Protokolant st. sekr. sąd. Piotr Kaniewski

po rozpoznaniu w dniu 18 października 2019 roku w Opocznie

na rozprawie

sprawy z powództwa Z. W.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

1. umarza postępowanie w zakresie żądania kwoty 7.751,84 (siedem tysięcy siedemset pięćdziesiąt jeden 84/100) złotych;
2. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda Z. W. kwotę 166,51 (sto sześćdziesiąt sześć 51/100) złotych tytułem odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 7.751,84 (siedem tysięcy siedemset pięćdziesiąt jeden 84/100) od dnia 2 kwietnia 2019 roku do dnia 22 lipca 2019 roku;
3. oddala powództwo w zakresie kwoty 401,16 (czteryście jeden 16/100) złotych;
4. podwyższa rentę wyrównawczą należną powodowi Z. W. od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. z kwoty 1340,00 (jeden tysiąc trzysta czterdzieści złotych) do kwoty 1.650,00 (jeden tysiąc sześćset pięćdziesiąt złotych miesięcznie poczynając od dnia 1 stycznia 2019 roku);
5. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda Z. W. kwotę 2.225,00 (dwa tysiące dwieście dwadzieścia pięć) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 448/19

UZASADNIENIE

Powód Z. W. w pozwie z dnia 17 czerwca 2019 roku wnosił o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na swoją rzecz kwoty 8.153,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 4 marca 2019r. do dnia zapłaty, podwyższenia renty wyrównawczej wypłacanej powodowi przez pozwanego z kwoty 1.340,00 zł miesięcznie do kwoty 1.650,00 zł miesięcznie oraz zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wnosił o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów procesu oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W piśmie z dnia 22 sierpnia 2019 roku pełnomocnik powoda cofnął pozew oraz zrzekł się roszczenia w części, to jest w zakresie żądania kwoty 7.751,84 zł, podnosząc, iż w dniu 22 lipca 2019 roku powód dokonał zapłaty na jego rzecz w/w kwoty tytułem wyrównania renty za rok 2018. Ponadto pełnomocnik powoda podtrzymywał powództwo w pozostałym

zakresie, to jest: zasądzenia kwoty 401,16 zł tytułem wyrównania renty za rok 2018 wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 4 marca 2019 roku do dnia zapłaty, zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 7.751,84 zł od dnia 4 marca 2019r. do dnia 22 lipca 2019 roku, podwyższenia renty wyrównawczej do kwoty 1.650,00 zł miesięcznie oraz zasądzenia zwrotu kosztów procesu, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Z. W. w 1998 r. uległ wypadkowi w gospodarstwie rolnym swojego teścia, w wyniku którego utracił prawe oko. W związku z powyższym, decyzją Wojewódzkiej Komisji Lekarskiej d/s Inwalidztwa i Zatrudnienia nr 1 w T. z dnia 29 kwietnia 2004 roku został on zaliczony do III grupy inwalidzkiej. W przedmiotowej decyzji ustalono: wskazania do zatrudnienia – praca lekka, nie wymagająca dwuocznego widzenia; przeciwwskazania do zatrudnienia – praca wysiłkowa. (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wypłaca powodowi rentę wyrównawczą w wysokości obecnie 1.340,00 zł.

/dowód: - okoliczność bezsporna, decyzja z dnia 29.04.2004 r. k. 5 akt sprawy sygn. akt I C 185/16/

W kwietniu 2012 roku Z. W. wystąpił do Sądu Rejonowego w Opocznie przeciwko (...) S.A. o wyrównanie renty wyrównawczej. W dniu 15 października 2012 r. w sprawie sygn. akt I C 168/12 strony zawarły ugodę dotyczącą wyrównania renty za okres od 1 lipca 2009 r. do 31 grudnia 2010 r.

/dowód: - ugodę k. 32v w aktach sprawy sygn. akt I C 168/12/

W marcu 2016 roku powód wystąpił do Sądu Rejonowego w Opocznie przeciwko (...) S.A. o wyrównanie renty wyrównawczej za 2014 r. i 2015 r. Wyrokiem z dnia 21 października 2016 r. sygn. akt I C 185/16 Sąd uwzględnił powództwo.

/dowód: - wyrok Sądu Rejonowego w Opocznie z dnia 21.10.2016r. k. 58 w aktach sprawy sygn. akt I C 185/16/

W czerwcu 2017 r. Z. W. ponownie wystąpił do Sądu Rejonowego w Opocznie przeciwko (...) S.A. o wyrównanie renty wyrównawczej, roszczenie obejmowało okres od stycznia do grudnia 2016 roku. Wyrokiem zaocznym z dnia 21 lipca 2017 r. w sprawie sygn. akt I C 477/17, utrzymanym w mocy wyrokiem z dnia 23 stycznia 2018 r., Sąd uwzględnił to powództwo.

/dowód: - wyrok zaoczny Sądu Rejonowego w Opocznie z dnia 21.07.2017 r. i wyrok z dnia 23.01.2018 r. k. 11 i 80 w aktach sprawy Sądu Rejonowego w Opocznie sygn. akt I C 477/17/

We wrześniu 2018 roku Z. W. ponownie wystąpił do Sądu Rejonowego w Opocznie przeciwko (...) S.A. o wyrównanie renty wyrównawczej, roszczenie obejmowało okres od stycznia do grudnia 2017 roku. Wyrokiem z dnia 25 kwietnia 2019 roku w sprawie sygn. akt I C 695/18 Sąd uwzględnił to powództwo

/dowód: - wyrok Sądu Rejonowego w Opocznie z dnia 25.04.2019r. k. 36 w aktach sprawy sygn. akt I C 695/18/

Powód z wykształcenia jest technikiem mechanizacji rolnictwa. Na dzień wypadku był zatrudniony w (...) S.A. jako mechanik lokomotyw spalinowych. Średnie miesięczne wynagrodzenie brutto w tej spółce za rok 2018r. pracowników zatrudnionych na stanowisku specjalista rzemieślnik w grupie utrzymania i napraw lokomotyw spalinowych wynosiło 3.711,89 zł.

W 2018 roku (...) Spółka Akcyjna wypłacało Z. W. rentę wyrównawczą w kwocie 1.340,00 zł.

W okresie stycznia i lutego 2018 roku powód otrzymywał ponadto rentę z ZUS – u w kwocie 651,50 zł netto miesięcznie, zaś w okresie od marca 2018 roku otrzymywał zrewaloryzowaną rentę w wysokości 669,84 zł netto miesięcznie.

/dowód: - okoliczności bezsporne, pismo (...) S.A. w L. k. 7, decyzja o waloryzacji renty k. 8/

Z. W. ma obecnie 60 lat. W roku 2018 nie pracował zarobkowo. Jest zarejestrowany jako osoba bezrobotna w Powiatowym Urzędzie Pracy w O.. Mieszka w K., w pobliżu O.. Z. W. miał 2 oferty pracy z Powiatowego Urzędu Pracy w O. w 2018 roku, jednak finalnie żaden pracodawca nie zdecydował się na jego zatrudnienie, z uwagi na posiadaną przez niego dysfunkcję wzroku. W 2019 roku nie otrzymał żadnej oferty pracy.

/dowód: zeznania powoda Z. W. k. 35 – 35v/

Powód wystąpił do pozwanego z wnioskiem o skapitalizowanie renty wyrównawczej na przyszłość. Strony ustaliły kwotę kapitalizacji renty w wysokości 245.000,00 zł. Pozwany zobowiązał się również do wyrównania renty za rok 2018. Do zawarcia ugody ostatecznie nie doszło, gdyż powód domagał się dodatkowo wyrównania renty za rok 2019 do dnia zawarcia ugody, na co nie zgodził się pozwany.

/dowód: zeznania powoda Z. W. k. 35-35v, zeznania świadka N. R. k.3434v, akta szkodowe płyta CD k.15, projekt ugody k.17, pismo k.12/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołany wyżej rzeczowy i osobowy materiał dowodowy. Część okoliczności była bezsporna, przyznana przez stronę pozwaną.

Sąd dał wiarę twierdzeniom powoda co do tego, że przy jego dysfunkcji związanej z utratą oka i zaleceniach pracy lekkiej, pracodawcy nie decydują się na jego zatrudnienie. Ponadto podkreślenia wymaga, iż doświadczenie życiowe wskazuje, że na lokalnym rynku pracy małej miejscowości O. i jego okolic sytuacja osób posiadających grupę inwalidzką, zwłaszcza osób w wieku powoda, co do możliwości ich zatrudnienia od kilku lat nie zmienia się i nie ulega poprawie, istnieją problemy ze znalezieniem pracy przez takie osoby.

Sąd zważył, co następuje:

Zdaniem Sądu powództwo co do zasady zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku. Uznając cofnięcie pozwu za dopuszczalne Sąd umorzył postępowanie w zakresie żądania zasądzenia kwoty 7.751,84 zł.

Jednocześnie Sąd uznał, iż datą wymagalności wyrównania renty za rok 2018 był dzień 2 kwietnia 2019 roku, to jest dzień wydania decyzji odmawiającej wyrównania renty. Dlatego też w oparciu o treść art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 455 k.c. Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda odsetki od kwoty 7.751,84 zł za okres od dnia 2 kwietnia 2019 roku do dnia 22 lipca 2019 roku (data wypłaty wyrównania powodowi).

Żądanie zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda kwoty 8.153,00 zł tytułem renty wyrównawczej za 2018 rok znajduje podstawę prawną w art. 444 § 2 k.c. i art. 907 § 2 k.c. Przepis art. 444 § 2 k.c. stanowi, że jeżeli poszkodowany utracił całkowicie lub częściowo zdolność do pracy zarobkowej albo jeżeli zwiększyły się jego potrzeby lub zmniejszyły widoki powodzenia na przyszłość, może on żądać od zobowiązanego do naprawienia szkody odpowiedniej renty.

Powyższe uregulowanie należy rozumieć w ten sposób, że przy ustalaniu wysokości renty sąd powinien brać pod uwagę realną, praktyczną możliwość podjęcia przez poszkodowanego pracy w granicach zachowanej zdolności do pracy, a nie możliwość teoretyczną. Dlatego nie jest wykluczona sytuacja, w której poszkodowany otrzyma pełną rentę w wysokości utraconych zarobków, jakie mógłby osiągnąć, gdyby wypadek nie nastąpił, chociaż nie utracił całkowitej zdolności do pracy zarobkowej (por. wyrok SN z 10.10.1977 r., IV CR 36/77).

Przeprowadzone w sprawie dowody, a zwłaszcza zeznania samego powoda potwierdziły, że na lokalnym rynku jest bardzo mało ofert pracy dla osób posiadających grupę inwalidzką. Jest to okoliczność znana Sądowi z urzędu. Analiza akt poprzednich spraw prowadzonych w tut. Sądzie z powództwa Z. W. przeciwko (...) S.A. w W. wskazuje, że żadna

z przedstawionych powodowi ofert pracy nie została zlekceważona przez powoda. Powód stawiał się na rozmowy kwalifikacyjne, ale ze względu na charakter schorzenia nie spełniał oczekiwań potencjalnych pracodawców co do zatrudnienia. Faktem powszechnie znanym jest, że trudno jest znaleźć pracę zdrowej osobie w wieku powoda, a co dopiero powodowi z tak znacznymi ograniczeniami.

Natomiast wysokość żądania wynika z dokumentów przedłożonych w sprawie i matematycznego wyliczenia. W roku 2018 powód Z. W. gdyby pracował na poprzednim stanowisku w (...) S.A. w L., miesięcznie zarabiałby 3.711,89 zł brutto, co daje kwotę 2.652,77 zł netto. Od 1 stycznia 2018 roku do 28 lutego 2018 roku pobierał on rentę z ZUS w wysokości 651,50 zł miesięcznie, zaś od 1 marca 2018 roku do 31 grudnia 2018 roku – w kwocie 669,84 zł miesięcznie.

Jego renta wyrównawcza w okresie od 1 stycznia 2018 roku do 28 lutego 2018 roku powinna zatem wynosić 2.0001,27 zł (2.652,77 zł – 651,50 zł), zaś w okresie od 1 marca 2018 roku powinna wynosić 1.982,93 zł (2.652,77 zł – 669,84 zł). Ponieważ pozwany (...) S.A. w W. wypłacał mu przez cały rok 2018 kwotę 1.340,00 zł miesięcznie to różnica wynosi: 661,27 zł x 2 miesiące + 642,93 zł x 10 miesięcy = 7.751,84 zł. Taką też kwotę w dniu 22 lipca 2019 roku pozwany wypłacił powodowi.

Zdaniem Sądu powód nie wykazał zasadności roszczenia w zakresie żądania kwoty 401,16 zł. Złożona na rozprawie w dniu 18 października 2019 roku kopia wyliczeń powoda jest dokumentem prywatnym. W żaden sposób wyliczenia te nie potwierdzają, by dochód jaki osiągałby powód, gdyby pracował byłby większy od wyliczonego przez pozwanego i wypłaconego w dniu 22 lipca 2019 roku. Dlatego też w tym zakresie Sąd oddalił powództwo.

W myśl art. 907 § 2 k.c. jeżeli obowiązek płacenia renty wynika z ustawy, każda ze stron może żądać zmiany wysokości lub czasu trwania renty, chociażby wysokość renty i czas jej trwania były ustalone w orzeczeniu sądowym lub w umowie. Stosownie do utrwalonego już poglądu orzecznictwa i doktryny – zmiana stosunków może polegać na znacznym spadku siły nabywczej pieniądza (por. uchwała SN z 20.04.1994r. III CZP 58/94)

Sąd podziela stanowisko SN, zgodnie z którym podstawą ustalania renty powinna być realna sytuacja na rynku pracy, a więc faktyczne możliwości znalezienia zatrudnienia przez poszkodowanego z ograniczoną zdolnością do pracy, o ile oczywiście poszukuje on pracy. Jeżeli możliwości te są minimalne (a z taką sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie – powód może podjąć jedynie „lekką pracę wykonywaną przy świetle dziennym”), to sama teoretyczna tylko zdolność podjęcia pracy w znacznie ograniczonym zakresie nie powinna być przeszkodą zasądzenia pełnej renty w wysokości utraconych zarobków (zob. wyrok SN z 27.01.2011r., I PK 165/10).

Renta wyrównawcza w wysokości 1.340,00 zł została ustalona w roku 2009. Od tego czasu upłynęło 10 lat. W tym czasie znacznie wzrosły zarobki pracowników zatrudnionych na stanowisku, na którym pracował powód przed wypadkiem. Renta wypłacana powodowi przez ZUS jest co prawda waloryzowana corocznie, jednak jest ona wypłacana w najniższej wysokości. Wartość cen towarów i usług również znacznie wzrosła na przestrzeni tych lat.

Powód pomimo zachowanej częściowej zdolności do pracy, nie jest w stanie podjąć żadnego zatrudnienia. Zalecenie „pracy lekkiej, wykonywana przy świetle dziennym” jest znacznym ograniczeniem przy zatrudnieniu. Trudno sobie nawet wyobrazić, na jakim stanowisku mógłby pracować powód. Mimo to powód nie lekceważy ofert pracy proponowanych mu przez Powiatowy Urząd Pracy, jednak jest ich niewiele i nie jest w stanie ich wykonywać ze swoim schorzeniem.

Mając na uwadze wzrost zarobków w (...) S.A. w L. oraz znaczny spadek siły nabywczej pieniądza, Sąd uznał, iż nastąpiła zmiana stosunków, o której mowa w art. 907 § 2 kpc. Kwota 310 złotych miesięcznie, o którą podwyższona została renta wyrównawcza nie jest wygórowana, a renta ustalona na poziomie 1.650,00 zł miesięcznie i tak nie stanowi pełnego wyrównania utraconych przez powoda zarobków.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., w zw. z art. 99 k.p.c. Sąd obciążył pozwanego całością kosztów procesu, uznając, iż dokonując na rzecz powoda wypłaty wyrównania renty za rok 2018 w lipcu 2019 roku dał powód do wytoczenia.